6 000 000 v á d l ó

Izrael pere Eichmann ellen.

Gideon Hausner, a legfőbb államügyész
megnyitó beszéde és jogi érvelése.

+

Héberből forditotta és sajtó alá rendezte:

S H A B T A I R O S E N N E

izraeli nagykövet

+

A "The Jerusalem Post" kiadása.

Forditotta: MN./Á.Gy. Gépelte: MN./C.F.

B.M. TANULMÁNYI ÉS MÓDSZERTANI OSZTÁLY 1962.

Eredeti cím:

6 000 000 Accusers

Israel's Case Against Eichmann

The Opening Speech and Legal Argument of

Mr. Gideon Hausner

Attorney-General

Translated from Hebrew, and edited by

Shabtai Rosenne

Ambassador of Israel

PUBLISHED BY THE JERUSALEM POST.

C O P Y R I G H T :

The Jerusalem Post, 1961.

Nyomtatta Izráelben
a Jerusalem Post Press, Jerusalem.

A FORDITÁS I. KÖTETE.

1 - 249. oldal.

A SZÖVEGKIADÓ MEGJEGYZÉSE.

Miért állitották Eichmannt bíróság elé Izraelben? A formális választ erre az ellene emelt vádirat adja meg. A vádirat magyarázatát Gideon Hausner, Izrael kormánya legfőbb államügyészének megnyitó beszéde tartalmazza, amelyben kifejti a vád álláspontját.

Mi jogon állitja Izrael bíróság elé Eichmannt? Ha a válasz erre egyrészt némileg alaki jellegű, másrészt arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy az alaki formaságok nem elvont jogvita tárgyát képezik, hanem szorosan az ügy lényegéhez tartoznak.

Az izraeli bünvádi perrendtartás szerint a vádlottaknak, mielőtt az ellenük emelt vádakért felelniük kellene, joguk van azzal érvelni, hogy a bíróság ügyükben nem illetékes. Ezt tette Eichmann is./

Ez a kötet a fentemlitett két kérdés megválaszolását kisérli meg. A vádirat szövege után következő I. rész a legfőbb államügyész megnyitó beszédét tartalmazza /amely a bíróságnak saját jogi illetékessége tárgyában hozott határozata után hangzott el/, mig a II. rész a védőknek a bíróság illetékességével szemben támasztott kifogásait, a legfőbb államügyész válaszát, a bíróság határozatát és a vádlott ama kijelentését foglalja magában, amely szerint nem érzi magát bünösnek. Ezek az okmányok együttesen alkotják a velejét Izrael perének Eichmann ellen.

A bírósági tárgyalás hivatalos nyelve a héber. Bármely más nyelven tett kijelentéseket a bíróság tolmácsa - aki

a bíróság ellenőrzése alatt áll - fordit le héberre. A jelen fordítás a naponként nyilvánosságra hozott változatlan héber jegyzőkönyveken alapul. A szövegkiadó a fordítás elkészitésekor az eredeti megjegyzések hű visszaadására törekedett. Bizonyos fordítási nehézségeket okozott az előzetes kifogásokkal kapcsolatos jogi érvelés, mivel e kérdéseket - mint a bírósági tárgyalásokon szokásos - időnként társalgási hangnemben vitatták meg. Az olvasó dolgának megkönnyitésére helyenként kiadói jegyzeteket iktattunk be. E kiegészitéseket szögletes zárójelek [ ] közé foglaltuk; egyéb adalékok lapalji jegyzetekként szerepelnek, jelezve, hogy a szövegkiadótól származnak.

A legfőbb államügyész megnyitó beszédének fordi-
tását - jóllehet olyan szöveg[+]en alapulnak, amelyet a beszéddel egyidejüleg hoztak nyilvánosságra - gondosan összevetették a jegyzőkönyvvel és jelentős változtatásokat eszközöltek rajta. A legfőbb államügyésszel egyetértésben a közreadással kapcsolatban is végeztek néhány jelentéktelenebb módositást, ez azonban nem érinti a beszéd általános tónusát.

Jerüzsálem, 1961.május 20. Shabtai Rosenne.

+ Az előzetes szöveget Salom J. Kahn, Lucien Harris és Lawrence Haffner készitették elő, a szerkesztést pedig Misa Louwis végezte.

T A R T A L O M J E G Y Z É K.

	Az eredeti szöveg oldalszáma	A fordítás oldalszáma
A vádirat	11	9
I.RÉSZ. A legfőbb államügyész megnyitó beszéde	27	32
I. FEJEZET. Bevezetés	29	33
II. " Az SS, az SD és a Gestapo	44	54
III. " A vádlott	54	69
IV. " A zsidó probléma végleges megoldása	63	82
V. " A zsidók kiirtás Lengyelországban	90	121
VI. " A zsidók kiirtása a Szovjetunióban és a hozzácsatolt országokban	110	150
VII. " A zsidók kiirtása Észak-, Nyugat-és Dél-Európában	119	164
VIII. " A magyar zsidóság kiirtása	143	202
IX. " A táborok	154	219
X. " Egy eltünt világ	168	239
XI. " A vád és a bizonyitás	173	246

	Az eredeti szöveg oldalszáma	A fordítás oldalszáma
II.RÉSZ: Az illetékesség kérdése	177	250
A védelem pergátló kifogásai	179	251
Pártatlan birói eljárás	179	251
A Bíróságnak nincs illetékessége	181	254
Az izraeli jog és a nemzetközi jog	181	255
A legfőbb államügyész válasza	186	262
Nincs illetékességi összeütközés	187	264
A birák függetlensége	187	264
Pártatlan birói eljárás	191	270
A védelem tanui	194	275
Eichmann erőszakos elszöktetése	196	278
A náci bünözők megbüntetése	214	309
A zsidó nép elleni büntettek	232	337
Az izraeli jog és a nemzetközi jog	236	344
A nemzetközi büncselekményekkel kapcsolatban fennálló egyéni felelősség	242	352
"Ex post facto" /visszamenőleges hatályú/ törvénykezés.	246	358
A területenkivüliség kérdése	253	371
Egyetemes joghatóság fennállása bizonyos büncselekményekkel kapcsolatban	266	391
Nemzetközi törvényszék itélkezzék-e ebben a perben?	272	401
A zsidó nép és Izrael állama	273	403
Összefoglalás	282	417
A védelem hivatkozása arra az elvre amely szerint személyek nem vonhatók felelősségre állami aktusokért	284	421
Végső összefoglaló	292	434

	Az eredeti szöveg oldalszáma	A fordítás oldalszáma
A védelem záróbeszéde	294	437
A Bíróság határozata	303	450
Felszólitás a vádlotthoz: nyilatkozzék, bűnösnek érzi-e magát?	307	454
I.sz. Függelék: A nácik és a nácikkal együttműködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény	309	457
II.sz. Függelék: A bizonyitásra vonatkozó észrevételek	314	467
Fényképek kisérő szövege	-	471

Ez az ügy hivatalosan a Jeruzsálemi Kerületi Bíróságon tárgyalt 40/61 sz. bűnügy. A bírósági eljárást a következő cim alatt jegyezték be: Izrael kormánya legfőbb államügyészének pere Adolf Eichmann - apja neve: Adolf Karl Eichmann - ellen.

A bíróság tagjai: Moshe Landau elnök, Benjamin Halevi és Jitzhak Raveh birák. Törvényszéki jegyző: Joseph Bodenheimer.

A vádhatóság képviselői: Gideon Hausner, Izrael kormányának legfőbb államügyésze, Dr. Jakob Robinson, a legfőbb államügyész külön tanácsadója; Gabriel Bach, a legfőbb államügyész helyettese; Yaakov Baror, a legfőbb államügyész helyettese; Zvi Terlo, a legfőbb államügyész helyettese.

A védelem képviselői: Dr. Robert Servatius, a Kölni Ügyvédi Kamara tagja, és Dieter Wechtenbruch, a Müncheni Ügyvédi Kamara tagja.

A LEGFŐBB ÁLLAMÜGYÉSZ PERE A JELENLEG LETARTÓZTATÁSBAN LEVŐ, 54 ÉVES ADOLF EICHMANN - APJA NEVE: ADOLF KARL EICHMAN ELLEN.

A következő vádakat emeljük ADOLF EICHMANN ellen:

ELSŐ VÁDPONT

A büncselekmény természete:

A zsidó nép ellen elkövetett büntett, amely a nácik és a nácikkal együttműködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi [1] törvény 1. /a/ szakaszának első bekezdésébe és az 1936. évi büntető rendelkezések 23. szakaszába ütköző büncselekményt valósit meg.

A büncselekmény részletezése:

/a/ A vádlott - másokkal egyetemben - az 1939-től 1945-ig terjedő időben mint "a zsidó probléma végleges megoldásaként ismert, a zsidók fizikai megsemmisitésére irányuló náci terv végrehajtásáért felelős személy, a zsidók millióinak meggyilkolását okozta.
/b/ A vádlottat azonnal a második világháboru kitörése után Berlinben a Gestapo ama osztályának vezetőjévé nevezték ki, amelynek a feladatai közé tartozott Németország és a

---

1/ Az első évszám a zsidó, a második az időszámitásunk szerinti évet jelzi. Idevonatkozólag l. az eredeti szöveg 309. oldalán /a forditás 457. oldalán/ levő lapalji jegyzetet. - A ford.

Tengelyhez tartozó többi ország, valamint a megszállott területek zsidóinak felkutatása, deportálása és kiirtása. Ennek az osztálynak egymásután a következő megkülönböztető jelzései voltak: IV D4; IVB4; IV A4.

/c/ A vádlott a kiirtási terv végrehajtását célzó utasitásait Németországban közvetlenül a Gestapo helyi parancsnokainak, Berlinben, Bécsben, Prágában pedig a központi szerveknek /Zentralstelle für jüdische Auswanderung = a zsidók kivándorlását intéző központi hivatal/ adta meg. E központi szervek irányitásáért a vádlott személyileg volt felelős a második világháború vége felé bekövetkezett felszámolásukig.

/d/ A Németország által megszállt területeken a vádlott a biztonsági rendőrség és a biztonsági szolgálat /Sicherheitsdienst/ parancsnokainak a közreműködését vette igénybe, valamint ama személyek szolgálatait, akiket külön a zsidó ügyek intézésére neveztek ki. Ezeket a személyeket a Gestaponak a vádlott vezetése alatt álló osztályából emelték ki s azok a vádlott rendelkezéseinek voltak alávetve.

/e/ A tengely-országokban és a Tengely által megszállt megbóditott területeken a vádlott mindenütt Németország diplomáciai képviselőinek a szolgálatait használta fel. Mindez állandóan egybe volt hangolva a berlini német külügyminisztérium ama különleges osztályainak munkájával, amelyek a zsidó kérdéssel foglalkoztak. A diplomáciai képviselők mellé a vádlott vezetése alatt álló osztályból neveztek ki tanácsadókat, akik utasitásaikat a vádlottól kapták.

/f/ A vádlott - másokkal egyetemben - a zsidók kiirtását olyképpen biztositotta, hogy - egyebek között - tömeges meggyilkolásuk céljából létrehozott koncentrációs táborokban ölette meg őket. E táborok közül a legfontosabbak a következők:

1. A u s c h w i t z.

E táborban 1941-45. januárjának végéig gázkamrákban és krematóriumokban, agyonlövéssel és felakasztással több mil-

lió zsidót irtottak ki. A vádlott adta az utasitást a tábor parancsnokainak a Ciklon B-ként ismert gáz alkalmazására és ugyancsak a vádlott volt az, aki 1942-1944-ben megfelelő mennyiségü gázt biztositott a zsidók kiirtására.

2. H e l m n o .

E megsemmisitő táborban, amely 1941 novemberétől 1945 elejéig működött, egyéb likvidálási módszereken kivül mérges gázt is alkalmaztak.

3. B e l z e c .

E megsemmisitő táborban, amely 1942 elejétől 1943-ig működött, egyéb likvidálási módszereken kivül mérges gázt is alkalmaztak.

4. S z o b i b o r .

E megsemmisitő tábor 1942 márciustól 1943 októberig működött és itt egyéb, emberek likvidálására szolgáló épületeken kivül 5, kőből készült gázkamrát épitettek.

5. T r e b l i n k a .

E megsemmisitő tábor 1942 junius 23-tól 1943 novemberéig volt üzemben. Egyéb likvidálási eszközökön kivül ebben a táborban is használtak mérges gázt.

6. M a j d a n e k .

E megsemmisitő táborban, amely 1941-től 1944 juliusáig volt üzemben, egyéb likvidálási eszközökön kivül mérges gázt is használtak.

/g/ Azonnal Lengyelországnak a német hadsereg által 1939 szeptemberében történt elözönlése után a vádlott azt a cselekményt követte el, hogy a lakosságot kiüzte hajlékából, elkergette és kiirtatta. Mindez a német állambiztonsági rendőrség és az SS soraiból toborzott gyilkoló osztagokkal karöltve történt, amelyeket "Einsatzgruppen" megjelölésü különitményekként ismertek. Ilyen különitmények a Szovjetunió 1941-ben történt elözönlése után is működtek és a német hadsereg nyomában haladtak. E különitmények parancsaikat közvetlenül az RSHA-tól

/Reichs Sicherheits Hauptamt = Birodalmi ~~Állam~~ biztonsági Központ/ kapták és minden egyes ilyen különitmény együttműködött a vádlottal az illetékessége alá tartozó terület zsidóinak kiirtásában. Ezek a különitmények főként szombaton és zsidó ünnepeken tevékenykedtek; ezeket a napokat választották ki a zsidók lemészárlására. E különitmények zsidók százezreit irtották ki Lengyelország, német megszállás alatt álló területein.

/h/ Mielőtt a német hadsereg elözönlötte volna a Szovjetunió területét és a Szovjetunió által annektált balti államokat, úgymint Litvániát, Lettországot és Esztországot, négy különitmény /"Einsatzgruppe"/ működött együtt a vádlottal az említett területek zsidóinak a kiirtásában, valamint Lengyelország ama részében, amelyet a Szovjetunió 1939 szeptemberében, illetve azután annektált. E négy különitmény tevékenysége egyebek közt a következő cselekményeket foglalja magában:

1. "A"különitmény /Einsatzgruppe A/.

A fentemlitett területek német hadsereg által történő megszállásának első négy hónapja alatt ez a különitmény Litvániában több mint 80.000 zsidót; Lettországban több mint 30.000 zsidót; Esztországban körülbelül 470 zsidót; Bjelorusszsziában több mint 7.600 zsidót; a Szovjetunióban mintegy 2.000 zsidót; Tilsit körzetében mintegy 5.500 zsidót; összesen 135.0 zsidót irtott ki.

2. "B" különitmény /Einsatzgruppe B/.

1941. november 14-ig ez a különitmény Bjelorusszsziában és másutt több mint 45.000 zsidót irtott ki.

3. "C" különitmény /Einsatzgruppe C/.

Ez az osztag 1941 november 3-ig több mint 75.000 zsidót irtott ki Ukrajnában, közöttük 33.000 kijevi zsidót.

4. "D" különitmény /Einsatzgruppe D/.

1941 december 12-ig ez a különitmény körülbelül 54.000 zsidót irtott ki.

5. Az 1942. augusztusától novemberig terjedő időszakban a fenti különitmények mintegy 363.000 zsidót irtottak ki.

A fentemlitett különitmények ugyanilyen módon és ugyanilyen célból működtek közre 1941 juniusától 1944-ig az emlitett területek zsidóinak kiirtásában és a fent felsoroltakon kivül további többszázezer zsidót irtottak ki.

/i/ A vádlott 1941 végén elrendelte, hogy zsidók százezreit deportálják Németországból, Ausztriából és a Csehszlovák protektorátusból, a rigai, kovnoi és minszki gettókba. Ezeket a zsidókat likvidálták és pedig egyebek közt

1. bizonyos számú, a Német Birodalomból deportált zsidót 1941 november 30-án gyilkoltak le, mintegy 4.000 rigai zsidóval együtt;

2. Körülbelül 3.500 Németországból elszállitott zsidót, akiket Minskbe küldtek, mint fentebb is emlitettük, a vádlott utasitásainak megfelelően egy Bjelorussziában működő különitmény /Einsatzgruppe/ semmisitett meg további, e kerületben lakó 55.000 zsidóval együtt.

/j/ 1940-45. között a vádlott - másokkal egyetemben - zsidók százezreinek halálát okozta olyan kényszermunka-táborokban, amelyeket koncentrációs táborok módjára vezettek és amelyekben a zsidókat rabszolgasorba döntötték, kinozták és halálra éheztették Németországban és a Németország által megszállott országokban.

/k/ A vádlott - másokkal egyetemben - további sok százezer zsidó meggyilkolását okozta 1939-45. között Németországban és más tengely-országokban, valamint az általuk megszállt területeken, olyképpen, hogy tömegdeportálásokat hajtatott végre, a zsidókat gettóba és más gyülekezési helyeken össz-

pontositotta kegyetlen és embertelen körülmények között és pedig a következő országokban: Németország; Ausztria;Olaszország; Bulgária; Belgium; Szovjetunió, és a Szovjetunióhoz csatolt balti államok, ugymint Litvánia, Lettország és Észtország, valamint Lengyelországnak az a része, amelyet a Szovjetunió 1939 szeptembere után annektált; Dánia; Hollandia; Magyarország; Jugoszlávia; Görögország; Luxemburg; Monako; Norvégia; Lengyelország; Csehszlovákia; Franciaország; Románia.

/l/ A vádlott mintegy félmillió magyar zsidó meggyilkolását okozta, az auschwitzi megsemmisitő táborba és más helyekre való tömeges deportálásuk révén az 1944 március 19 - 1944. december 24-ig terjedő időszakban, amikor az "Eichmann-féle különleges rendeltetésü csoport" /Sondereinsatz-Kommando Eichmann/ vezetőjeként működött Budapesten.

/m/ Az e vádpontban emlitett összes cselekményeket a vádlott azzal a célzattal követte el, hogy a zsidó népet kiirtsa.

MÁSODIK VÁDPONT

A bűncselekmény természete:

A zsidó nép ellen elkövetett bűntett, amely a nácik és a nácikkal együttműködők megbüntetéséről szóló 5710/1950/ évi törvény 1/a/ szakaszának /1/ bekezdésébe és az 1936 évi büntető rendelkezések 23. szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése:

/a/ Az 1939-1945-ig terjedő időszakban a vádlott - másokkal egyetemben - sok millió zsidót fizikai elpusztitásuk célzatával kitervelt életkörülmények közé juttatott,ennek érdek é-

ben lépéseket tett Németországban és a tengelyhatalmakhoz tartozó többi országban, továbbá az ezek által megszállt területeken, valamint azokon a területeken, amelyek a tengelyhatalmak tényleges /de facto/ ellenőrzése alatt álltak. A fentemlitett időszak alatt és az első vádpontban ismertetett feladatainak megfelelően, valamint abból a célból, hogy "a zsidó probléma végleges megoldását" előmozditsa, a vádlott a zsidókkal kapcsolatban a következő bűncselekményeket követte el:

/1/ Kényszermunka-táborokban dolgoztatta őket;
/2/ Gettókba küldte és ott tartotta őket;
/3/ Átmenő táborokba és más gyüjtőhelyekre hajszolta őket;
/4/ Tömegszállitmányokban és embertelen körülmények között deportáltatta őket.

Az összes felsorolt cselekményeket a vádlott az első vádpontban emlitett célzattal, az ott megjelölt módon és ugyanazokon a helyeken követte el.

HARMADIK VÁDPONT.

A bűncselekmény természete.

A zsidó nép ellen elkövetett büntett, amely a nácik és a nácikkal együttműködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény 1 /a/ szakasza /1/ bekezdésébe ütköző és az 1936. évi büntető rendelkezések 23. szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése.

/a/ A náci rendszer alatt a vádlott bizonyos feladatokat látott el az SS biztonsági szolgálatában /SD = Sicherheitsdienst-ben/, amennyiben a náci párt /N.S.D.A.P. = Nationalsozialistische Deutsche Arbeiter Partei = Német Nemzeti Szocialista Munkáspárt/ programjának megfelelően intézte a zsidó ügyeket. A második világháború kitörése után e megbizatásokat összekapcsolta a Gestapo ama osztályának a feladataival, amelyet az első vádpont ismertet, s mely osztálynak a vádlott volt az irányitója.

/b/ Az egész előbb emlitett időszak alatt a vádlott - másokkal egyetemben - sulyos testi és lelki bántalmazásoknak vetette alá a Németországban és más tengely-országokban, továbbá az általuk megszállt területeken élő zsidókat mindazokban az országokban, amelyeket az első vádpont sorolt fel.

/c/ A vádlott-másokkal egyetemben - az előbb emlitett sulyos bántalmakat olyképpen idézte elő, hogy a zsidókat rabszolga-sorba vetette, éheztette, deportáltatta és üldözte, gettókban, átmenő táborokban és koncentrációs táborokban tartotta olyan körülmények között, amelyek azt célozták,hogy megalázzák, minden emberi joguktól megfosszák és sanyargassák őket,embertelen kinokat és szenvedéseket okozzanak nekik.

/d/ A vádlott - másokkal egyetemben - az előbb felsorolt cselekményeket különböző intézkedésekkel követte el, amelyek közül a legfontosabbak a következők:

/1/ Zsidók tömeges hirtelen letartóztatása anélkül,hogy bárminemü bünt követtek volna el vagy hogy erre nézve bármilyen igazságügyi hatóság döntést hozott volna,csupán azért, mivel zsidók voltak,- és a zsidók megkinzatása olyan koncentrációs táborokban, mint a dachaui és a buchenwaldi.

/2/ 1938. november 9-ről 10-re virradó éjjel mintegy 20.000 német és osztrák zsidó tömeges üldözésének megszer-

vezése, letartóztatásuk, kegyetlen megveretésük, súlyos testisérülések okozása s koncentrációs táborokban való megkinzatásuk révén.

/3/ A zsidók társadalmi és gazdasági bojkottjának megszervezése és alacsonyabbrendü, emberszámba nem veendő faj-csoportnak való minősitése.

/4/ A "nürnbergi törvényekként" ismert törvények alkalmazása abból a célból, hogy az első vádpontban felsorolt összes országokban lakó sok zsidót emberi jogaiktól megfosszák.

/e/ A felsorolt cselekményeket a vádlott azzal a célzattal követte el, hogy a zsidó népet kiirtsa.

NEGYEDIK VÁDPONT.

A büncselekmény természete:

A zsidó nép ellen elkövetett büntett, amely a nácik és a nácikkal együttmüködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény 1 /a/ szakasza /1/ bekezdésébe és az 1936 évi büntető rendelkezések 23. szakaszába ütköző büncselekményt valósit meg.

A büncselekmény részletezése:

/a/ 1942-től kezdve a vádlott - másokkal egyetemben - olyan intézkedéseket dolgozott ki, amelyek célja az volt, hogy a németországi, és Németország által megszállt országokban élő zsidók szaporodását /zsidó gyermekek születését/ megakadályozza.

/b/ Ezeknek az intézkedéseknek a vádlott által történő kitervelése - annak folytán, hogy egyben a berlini Gestapo zsidó ügyekkel foglalkozó osztályának a vezetője is volt - szintén arra irányult, hogy előmozditsa "a zsidó probléma végleges megoldását".

/c/ Az emlitett intézkedések közé tartozik:

/1/ A vádlott olyan utasitást adott dr.Epsteinnek, aki 1943-44-ben a theresienstadti koncentrációs táborban az Öregek Tanácsának a vezetője volt, amelynek értelmében a táborban a szülést eltiltja, egyben megparancsolja a terhességnek minden egyes esetben mesterséges abortusszal történő megszakitását, tekintet nélkül a terhesség stádiumára.

/2/ A balti országok német rendőrségének 1942-ben a kovnoi gettó zsidó nőihez intézett rendelete, amelynek értelmében a szülést eltiltják és a nőket arra kényszeritik, hogy abortusz-műtétnek vessék alá magukat, tekintet nélkül a terhesség stádiumára.

/3/ 1942 október 27-én a vádlott hivatalában, a berlini RSHA /Birodalmi Állambiztonsági Központ/ IVB osztályán a vádlott - másokkal egyetemben - intézkedéseket dolgozott ki a németországi zsidók és a Németország által megszállt területeken élő zsidók elsőfoku vegyesházasságából származó gyermekek sterilizálására a következő elvek alapján:

/aa/ A vegyesházasságokból származó utódok, zsidó nők vagy zsidó férfiak sterilizálását azok beleegyezésével hajtják végre, annak a kedvezménynek ellenében, mely szerint jogot kapnak arra, hogy továbbra is a Német Birodalom által kormányzott területen maradhassanak.

/bb/ A vegyesházasságokból származó utódoknak joguk van választani a sterilizáció és a keleti halálzónába való deportálás között.

/cc/ A hatóságok a vegyesházasságokból származó utódoknak azt fogják sugalmazni,hogy a deportálást válasszák

/dd/ Mindazokat, akik a deportálást választják, nemek szerint elkülönitik egymástól minden további szülés megakadályozása céljából.

/ee/ A sterilizálást titokban és álcázva kell végrehajtani.

/d/ A fenti intézkedések kidolgozásával a vádlott a zsidó nép kiirtását célozta.

ÖTÖDIK VÁDPONT.

A bűncselekmény természete:

A zsidó nép ellen elkövetett bűntett, amely a nácik és a nácikkal együttműködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény 1 /a/ szakasza /2/ bekezdésébe és az 1936. évi büntető rendelkezések 23. szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése:

A vádlott az 1939-től 1945-ig terjedő időszakban, Németországban, és más, a tengelyhatalmakhoz tartozó országokban, továbbá az általuk megszállt és tényleges /de facto/ ellenőrzésük alatt álló területeken olyan cselekményeket hajtott végre, amelyek az emberiség elleni bűntettet valósitják meg, amennyiben - másokkal egyetemben - az eme országokban és területeken élő zsidó polgári lakosság meggyilkolását, kiirtását, rabszolgasorba süllyesztését, kiéheztetését és deportálását rendelte el.

A vádlott mindezeket a bűncselekményeket az első vádpontban részletezett funkciók betöltésével követte el.

HATODIK VÁDPONT.

A bűncselekmény természete:

A zsidó nép ellen elkövetett bűntett, amely a nácik és a nácikkal együttműködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény 1 /a/ szakasza /2/ bekezdésébe és az 1936 évi büntető rendelkezések 23. szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése:

A vádlott, amikor az 1.-től 5.-ig terjedő vádpontokban leirt cselekményeket elkövette, a zsidókat nemzeti, faji, vallási és politikai okokból üldözte.

HETEDIK VÁDPONT.

A bűncselekmény természete:

Az emberiség ellen elkövetett bűntett, amely a nácik és a nácikkal együttműködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény 1 /a/ szakaszának /2/ bekezdésébe és az 1936. évi büntető rendelkezések 23. szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése:

/a/ A náci-rendszer alatt a vádlott Németországban és más

tengely-országokban, továbbá az általuk megszállt és a tényleges ellenőrzésük alatt álló területeken, - másokkal egyetemben -, az említett országokban lakó zsidók milliói kifosztását idézte elő, erőszakot, rablást, terrorcselekményeket és kinzást magukba foglaló embertelen intézkedésekkel.

/b/ Ilyen intézkedések voltak:

/1/ A zsidók kivándorlását intéző központi hivatal /Zentralstelle für jüdische Auswanderung/ létrehozása, megszervezése és működtetése Bécsben azonnal a nácik Ausztriába 1938. márciusában történt bevonulásától kezdve, egészen a második világháború végéig. E hivatal révén a vádlott az ausztriai zsidók és az állam minden zsidó közösségének vagyonát német ellenőrzés alá helyezte. E vagyon egy részét az osztrák zsidók, ez állam határain kivül eső helyekre való kiűzésének finanszirozására lopták el, más részét pedig a tulajdonosaik ellen x alkalmazott kényszeritő eszközök és terrorista intézkedések révén a német hatóságokra ruházták.

/2/ A vádlott létrehozta Prágában, Csehszlovákia 1939. márciusában bekövetkezett náci megszállása után "A zsidók kivándorlását intéző központi hivatalt", e hivatalt fenntartotta a második világháború végéig, majd ugyanolyan módon szervezte meg és működtette, mint annak bécsi megfelelőjét. Ez a hivatal egy külön számlával operált, amelynek révén a vádlott - és mások által - Csehszlovákiában és más országokban kirabolt zsidók vagyonát, Németország rendelkezésére bocsátották.

/3/ A vádlott 1939-ben Berlinben létrehozta a zsidók kivándorlását és a német zsidók ügyeit intéző központi hivatalt /Reichszentrale/ és azt a második világháború végéig működtette. A központi hivatal révén ugyanúgy, mint azt a bécsi központi hivatalnál láttuk, a vádlott, - másokkal egyetemben -, kifosztotta vagyonából a német

zsidókat, mind ami egyéni tulajdonukat, mind ami az ország különböző zsidó közösségeinek a tulajdonát illeti, éspedig ugyanazokkal a módszerekkel és ugyanolyan körülmények között, mint amilyeneket a bécsi és a prágai, ugyanilyen célból működő hivataloknak irt elő.

/4/ A vádlott a zsidók százezreit kényszeritette arra, hogy a megsemmisitő táborokba és más tömegmészárlási központokba való deportálásukat maguk finanszirozzák olyképpen, hogy a Németországból és az általa megszállott területekről deportált zsidókra bizonyos összegek kötelező megfizetését vetette ki. E célból a vádlott egy "W" jelzésű külön számlát vezetett, amely kizárólag az ő osztálya rendelkezésére állt.

/5/ A Kelet-Európa német megszállás alatt álló országaiban meggyilkolt zsidók vagyonát szintén ellopták gyilkosaik, az SS tagjai.

A fosztogatás központositására külön akciókat szerveztek 1942-43-ban, a lengyel zsidók kiirtását célzó, "Aktion Reinhard"-ként ismert különleges művelet keretében. A személy, akire ennek a különleges műveletnek a végrehajtását bizták, a lublini kerület biztonsági rendőrségének és biztonsági szolgálatának a parancsnoka volt. E két év alatt lopták el ezt a vagyont, amelynek névleges értéke 200.000.000 márka volt, tényleges értéke azonban ennek az összegnek a többszörösét is meghaladta.

/6/ A második világháború folyamán, sőt még rövid idővel befejezése előtt is Kelet-Európa megszállt területeiről tehervonatok szállitották hónapról hónapra Németországba a megsemmisitő táborokban, gyülekező helyeken és gettókban meggyilkolt személyek ingó vagyonát. Ez a vagyon rengeteg ruhából, a meggyilkolt személyek testéről eltávolitott aranyfogakból, műfogakból és művégtagok-

ból állott. Minden más személyes értéket is leloptak a zsidók testéről megsemmisitésük előtt és után is.

/7/ Másokkal egyetemben a vádlott dolgozta ki az összes széleskörü rablási akciókat abból a célból, hogy a pusztulásba hajszolt milliók vagyonát azoktól elvegyék és Németországba juttassák. E rablás méreteit a következő tény tükrözi: amikor a németek 1945. januári visszavonulásuk alkalmából az auschwitzi megsemmisitő táborban felállitott 35 ilyen személyi értékeket tartalmazó raktár közül 29-et felégettek, a tűzveszélytől megmentett 6 raktárban ezeket a tárgyakat találták: 34.820 férfi öltönyt, 836.255 női ruhát és 38.000 pár férfi cipőt.

/c/ A felsorolt cselekményeket a vádlott 1939 végéig az SS /SD/ biztonsági szolgálatában betöltött különleges funkcióinak ellátásával követte el. Ez év végétől a vádlott e funkciókat összekapcsolta a Birodalmi Állambiztonsági Központ /RSHA/ IV. osztályában betöltött funkciójával.

/d/ A vádlott a német zsidókat és a Németország által megszállt területeken élő zsidókat vagyonából kiforgatta és kifosztotta, olyképpen, hogy az e vádpontban már emlitett utasitásokon kivül további utasitásokat is adott az állambiztonsági rendőrség helyi parancsnokainak. Ezenkivül a tengely-országokban és az ezen országok által megszállt területeken Németország diplomáciai képviselőinek szolgálatait is igénybe vette az első vádpontban leirt módon.

NYOLCADIK VÁDPONT.

A bűncselekmény természete:

Háborus büntett, amely a nácik és a nácikkal együttmüködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény 1./a/szakaszá-

nak 3. bekezdésébe és az 1936. évi büntető rendelkezések 23. szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése:

A vádlott a második világháboru idején Németországban és más tengelyállamokban, valamint az általuk megszállt területeken háborus bűntettet megvalósitó cselekményeket követett el, amennyiben - másokkal egyetemben - a Németország és más tengely-államok által megszállt országok zsidó lakósait bántalmaztatta, deportáltatta és meggyilkoltatta. A vádlott e cselekményeket az első vádpontban felsorolt funkcióinak ellátásával követte el.

KILENCEDIK VÁDPONT.

A bűncselekmény természete:

Háborus bűntett, amely,a nácik és a nácikkal együttmüködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény 1 /a/ szakaszának /2/ bekezdésébe és az 1936.évi büntető rendelkezések 23. szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése:

A vádlott 1940-42 között az akkor német megszállás alatt álló Lengyelországban az emberiség elleni bűntettet megvalósitó cselekményeket követett el, amennyiben - másokkal egyetemben - több mint félmillió lengyel polgári személyt deportáltatott lakóhelyéről azzal a célzattal, hogy helyükbe német családokat telepitsen.

A lengyel deportáltakat részben Németországba és a Németország által megszállt területekre szállitották, hogy rabszolga-sorban tartsák, erőszakkal és terrorral munkára kényszeritsék őket. Egy további részüket Lengyelország és Kelet-Európa német megszállás alatt álló területeinek egyéb vidékein hagyták; más részüket embertelen körülmények között az SS által szervezett munkatáborokban összpontositották; egy részüket végül "ujra-németesitès" /Rückverdeutschung/ céljából Németországba irányitották.

A vádlott mindezeket a cselekményeket egy 1939. decemberében kelt külön megbizatás alapján követte el, amelynek értelmében a berlini állambiztonsági rendőrség vezetője felhatalmazta, hogy polgári személyek "kiüritésének" irányitójaként működjék.

TIZENNEGYEDIK VÁDPONT.

A bűncselekmény természete:

Háborus bűntett, amely a nácik és a nácikkal együttműködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény 1 /a/ szakaszának /3/ bekezdésébe, és az 1936. évi büntető rendelkezések 23. szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése:

/a/ A vádlott 1941-ben Jugoszláviának akkor német megszállás alatt álló területein az emberiség elleni bűntettet megvalósitó cselekményeket követett el, amennyiben - másokkal együtt

több mint 14 000 szlovén polgári személyt deportáltatott lakóhelyéről azzal a célzattal, hogy helyükbe német családokat telepitsen.

/b/ A szlovén deportáltakat Jugoszlávia szerb területére szállitották erőszakos, terrorista intézkedések alkalmazásával és embertelen körülmények között.

/c/ A fentemlitett deportálások tervát a vádlott azon az összejövetelen dolgozta ki, amely 1941 május 6-án ment végbe Marburgban /Alsó-Stájerországban/ és amelyre a vádlott meghivta az ügyben érdekelt egyéb hatóságok képviselőit. A deportálások főhadiszállása továbbra is ebben a városban és a vádlott irányitása mellett működött.

A vádlott ezeket a cselekményeket a 9. vádpontban ismertetett különleges megbizatás alapján követte el.

TIZENEGYEDIK VÁDPONT.

A bűncselekmény természete:

Háborus büntett, amely a nácik és a nácikkal együttműködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény 1 /a/ szakaszának /3/ bekezdésébe és az 1936 évi büntető rendelkezések 23. szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése:

A vádlott a második világháboru idején Németországban és a német megszállás alatt álló területeken az emberiség elleni büntettet megvalósitó cselekményeket követett el, amennyiben -

másokkal egyetemben - sok tizezer cigányt lakóhelyükről deportáltatott, gyülekező helyeken összegyüjtötte, majd a Kelet-Európában a németek által megszállt területeken felállitott megsemmisitő táborokba szállittatta őket azzal a célzattal, hogy ott őket meggyilkolják.

A vádlott e cselekményeket a 9. vádpontban emlitett különleges megbizatás alapján követte el.

TIZENKETTEDIK VÁDPONT.

A bűncselekmény természete:

Háborus bűntett, amely a nácik és a nácikkal együttmőködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény 1 /a/ szakaszának /3/ bekezdésébe és az 1936. évi büntető rendelkezések 23. szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése:

A vádlott 1942-ben az emberiség elleni büntettet megvalósitó cselekményeket követett el, amennyiben - másokkal egyetemben - a csehszlovákiai Lidice falu polgári lakósságából 100 gyermeket deportáltatott, Lengyelországba szállittatott és ott meggyilkoltatott.

A vádlott e cselekményeket a berlini Gestapo-ban viselt funkciójának ellátásával követte el.

TIZENHARMADIK VÁDPONT.

A bűncselekmény természete:

A vádlott tagja volt egy ellenséges szervezetnek, ami a nácik és a nácikkal együttműködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény 3 /a/ szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése:

A vádlott a németországi náci rendszer időszakában az SS-ként /Schutzstaffeln der N-S.D.A.P. = a Nemzeti Szocialista Német Munkáspárt védőosztaga/ ismert szervezet tagja volt és az e szervezetben teljesitett szolgálata folyamán az SS Obersturmbannführer /SS alezredesi/ rendfokozatot érte el.

Ezt a szervezetet a Nemzetközi Katonai Törvényszék 1946 október 1-én kelt itélete, az 1945 augusztus 8-i, a főbb háborus bűnösök bíróság elé állitásáról szóló négyhatalmi egyezményhez csatolt birósági alapokmány 9. cikkelyének megfelelően bűnöző szervezetnek nyilvánitotta.

TIZENNEGYEDIK VÁDPONT.

A bűncselekmény természete:

A vádlott tagja volt egy ellenséges szervezetnek, ami a nácik és a nácikkal együttműködők megbüntetéséről szóló 5710 /1950/ évi törvény 3 /a/ szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése:

A vádlott a németországi náci rendszer időszakában tagja volt egy, az SS birodalmi vezetőjének biztonsági szolgálataként /SD/ ismert szervezetnek /"Sicherheitsdienst des Reichsführers SS/S.D/ 7.

Ezt a szervezetet a Nemzetközi Katonai Törvényszék 1946. október 1.-én kelt itélete az 1945. augusztus 8.-i, a főbb háborús bűnösök bíróság elé állitásáról szóló négyhatalmi egyezményhez csatolt birósági alapokmány 9. cikkelyének megfelelően bűnöző szervezetnek nyilvánitotta.

TIZENÖTÖDIK VÁDPONT.

A bűncselekmény természete:

A vádlott tagja volt egy ellenséges szervezetnek, ami a nácik és a nácikkal együttműködők megbüntetéséről szóló, 5710/1950/ évi törvény 3./a/ szakaszába ütköző bűncselekményt valósit meg.

A bűncselekmény részletezése:

A vádlott a németországi náci rendszer időszakában tagja volt a "Gestapo"-ként ismert titkos rendőrségnek /Geheime Statspolizei/ és abban a zsidó ügyek osztályának vezetőjeként teljesitett szolgálatot. Ezt a szervezetet a Nemzetközi Katonai Törvényszék 1946. október 1.-én kelt itélete az 1945. augusztus 8.-i, a főbb háborús bűnösök bíróság elé állitásáról szóló négyhatalmi egyezményhez csatolt birósági alapokmány 9.

cikkelyének megfelelően bűnöző szervezetnek nyilvánitotta.

A vádemelésről szóló értesitést a vádlottat képviselő védőnek 1961 február 1-én kézbesitették ki, amikor is az közölte, hogy a vád előzetes megvizsgáltatására vonatkozó jogával nem kiván élni.

Gideon Hausner

legfőbb államügyész.

Jeruzsálem, 5721 Adar hó 5.

/1961. február 21./

A vád tanui:

1. Pakad Avner Less az izraeli rendőrségtől
2. Dr. Benno Cohn
3. Moshe Agami
4. Dr. Yohanan Friedenthal
5. Aharon Walter Lindenstrauss
6. Moshe Burger
7. Dr. Paul David Meretz
8. Adolf Engelstein
9. Hilde Hahn
10. David Berger
11. Dr. Ernst Abeles
12. Dr. Bedrich Steiner
13. Leon Kapun
14. Yitzhak Nehama
15. Theodor Loewenstein
16. Hinko Salz
17. Pinhas Freudiger
18. Yoel Brand
19. Hansi Brand
20. Dr. Földi
21. Susan Strauss
22. Amalia Rubin
23. Elisheva Szenes
24. Arye Bresslauer
25. Aviva Fleischmann
26. Margot Reich
27. Yehuda Bakon
28. Dr. Huga Kratki
29. Zvi Pachter
30. Aviel Abraham
31. Yosef Buzhminski
32. Ada Lichtmann
33. Barbara Faust
34. Avraham Krassik
35. Dr. Mordecai Chen
36. Kalman Teigman
37. Eliyahu Rosenberg
38. Esther Lurie
39. Henryk Ross

XI. F E J E Z E T.

A VAD ÉS BIZONYÍTÁS.

Adolf Eichmann bűne a vádiratban részletesen felsorolt büntettek kitervelésében, azok kezdeményezésében, megszervezésében és végrehajtásában állt. Bizonyítani fogjuk, hogy bűnös, mint a "zsidókérdés végleges megoldásaként" ismert büntett kitervelője, kezdeményezője, szervezője és végrehajtója, mint aki a bűnös program végrehajtásában közvetlenül részt vett, - mint aki abban a művelet-ben annak irányitójaként, vezetőjeként és parancsnokaként játszott szerepet, bűnös továbbá mivel tettestársként és bűnrészesként működött közre a program mások által történő keresztülvitelében. A zsidó nép egészben vagy részben történő kiirtására irányuló bűnös összeesküvésnek ő volt az részese, a részt vett azokban a büntettekben, amelyeket az SS, az SD, a Gestapo követett el - beleértve a különitmények /"Einsatzgruppen"/ tagjait, az állambiztonsági rendőrség parancsnokait, magasrangú SS és rendőrtisztviselőket, megbizottaikat és a nekik alárendelt közegeket, valamint mindazokat, akik felett parancsnokoltak a akik az ő utasitásait hajtották végre a vádiratban részletesen ismertetett tömeges gyilkolási, rablási, kinzási és üldözési cselekmények-ben.

Bizonyitani fogjuk, hogy cselekedetei büntettek voltak a zsidó nép ellen, az emberiség ellen és hogy háborús büntettek, amint azt a vádirat részletesen kifejti.

Bizonyítani fogjuk azokat a bűncselekményeket, is, amelyeket más nemzetiségű személyek ellen követett el.

A vád alátámasztására terjedelmes irásbeli és szóbeli bizonyítékokat fogunk előterjeszteni. Szabadjon már itt megjegyeznem, hogy a Gestapo központi levéltára, az Eichmann féle osztály levéltárát is beleértve, nincs a birtokunkban s hollétét még nem fedezték fel. Bőséges okmányszerű bizonyíték található azonban a német birodalom külügyminisztériumának és más minisztériumainak hatalmas levéltáraiban, a vádlott és bűntársainak e minisztériumokkal folytatott levelezésében, az állambiztonsági rendőrség és más hatóságok irattáraiban, német városokban és azokban az országokban, amelyek egykor náci megszállás alatt állottak. Vannak továbbá okmányok és jelentések, amelyeket a náci bűntettek dokumentálására és megvizsgálására alakult állami szervek hoztak nyilvánosságra, egyebek közt Lengyelországban, Franciaországban, Hollandiában, Dániában és Belgiumban. Sok anyag hozzáférhető ama különböző bíróságok tárgyalási jegyzőkönyveiben, amelyek Nürnbergben a náci háborús bűnösök felett ítélkeztek, a felszabadított országokban és Németországban. Különböző személyek is megőriztek bizonyos okmányokat, amelyek közül sok van a birtokunkban.

Tanukat fogunk beidézni, akik Eichmannal a cselekmények elkövetése idején találkoztak, mások pedig tevékenységét és bűntetteit fogják leírni, amint azt saját személyükben tapasztalták, s tanúvallomást fognak tenni arról, hogy mit láttak és hallottak a tömeges emberirtás időszakában. A zsidók milliónak kiirtása a tanuk milliónak a kiirtását jelenti, de vannak élve maradt tanuk is, akik be tudnak számolni arról, amit saját szemükkel láttak, saját fülükkel hallottak és amit saját testükön szenvedtek el.

Tőlünk telhetőleg minél teljesebben bizonyitani kivánjuk a Biróság előtt mindazt, amit Adolf Eichmann a zsidó néppel tett, nem lesz módunk azonban, hogy bizonyitékkal szolgáljunk minden egyes zsidó közösség sorsát vagy minden egyes zsidó csoport elpusztitását illetően. Ez a történészek feladata lesz. Ilyképpen a Biróság elé tárjuk mindazt a bizonyitó anyagot, mely rendelkezésünkre áll a megsemmisitési program keresztülvitelére vonatkozó határozatokról, a módszerekről, amelyekkel ezeket a határozatokat végrehajtották, bizonyitó anyagot terjesztünk továbbá elő a vádlott szerepéről és felelősségéről. Elő fogunk terjeszteni történelmi bizonyitékokat is a zsidó nép népesedési statisztikájáról a nácik uralomra jutása előtt és iparkodunk felidézni a pusztulásnak azt a képét is, amely szemünk elé tárult, amikor a csaták füstje és zaja a második világháború ellenségeskedéseinek a végén eloszlott. Bizonyitó anyagot fogunk előterjeszteni a likvidálás különböző módozatairól és a vádlott által alkalmazott módszerekről, amelyek segitségével programját mindenütt végrehajtotta, ahova csak betette a lábát. Majd be fogjuk mutatni az egyes zsidó kolóniák sorsát és egyrészt a megsemmisitési határozatra, másrészt a tömeges emberirtás tényére való tekintettel kérni fogjuk a Biróságot, vonja le ebből azt a következtetést, hogy ami megszállitást nyert számos helység esetében, az megtörtént a megszállt auróbában, Izrael egész Házában is. Meghaladja erőnket, hogy pontos leirást adjunk erről a szörnyű csapásról, hogy annak teljes súlyosságát feltárjuk.

Attól tartok, hogyha minden birtokunkban lévő bizonyitékot és anyagot elő is terjesztünk, még mindig csak halványan tükrözzük azt a mérhetetlen emberi és nemzeti tragédiát, amely a zsidók e nemzedékét érte.

Adolf Eichmann olyan kivételességet fog élvezni, mely áldozatai egyikének sem jutott ki. Jogában lesz védenie magát a Bíróság előtt. Sorsát a törvénynek és a bizonyítékoknak megfelelően fogjuk eldönteni; a bizonyítás terhe a vádhatóságra hárul.

Izrael bírái pedig ki fogják mondani majd igazságos és jogos ítéletüket.

- . - . - . - . - . - . - . -

Az Első Rész /Első Kötet/ vége.